

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 9 augusti 2005

Nr 609—613

INNEHÅLL

Nr		Sidan
609	Lag om skatteuppbörd	3471
610	Lag om ändring av 36 § i lagen om påförande av accis	3482
611	Lag om ändring av fordonsskattelagen	3483
612	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om ordningsbotsförelser	3484
613	Statsrådets förordning om ändring av 1 och 7 § i förordningen om dagsbotens belopp	3486

Nr 609

Lag

om skatteuppbörd

Given i Nådendal den 5 augusti 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på uppbörd av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt på uppbörd av skogsvårdsavgift, arbetsgivares socialskyddsavgift, mervärdesskatt och skatt på vissa försäkringspremier.

Bestämmelserna i denna lag tillämpas

också på uppbörden av andra skatter och avgifter, om så bestäms särskilt.

Om uppbörd av mervärdesskatt i samband med import bestäms särskilt.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *skatt* de skatter, avgifter, premier och andra prestationer som nämns i 1 §, och i samband med skattekvittning dessutom den debiterade källskatten, dröjsmålsföljder i anslutning till betalning av skatt och betalningsuppskovsränta samt sådan utländsk skatt

RP 63/2005
FiUB 16/2005
RSv 87/2005

som kan drivas in i Finland med stöd av avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (*handräckningsavtal*),

2) *skatteuppbörd* åtgärder i anslutning till uppbörd och återbäring av skattemedel såsom betalningsrörelse och redovisning av skattebetalningar till den skattskyldiges och skattetagarens fördel, bokföring av skattemedel och indrivning av skatt,

3) *indrivning av skatt* skattemyndighetens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningsmetoder som föreskrivs i denna eller någon annan lag,

4) *debiterad skatt* en skatt vars betalningstidpunkt (*förfallodag*) och belopp har bestämts av skattemyndigheten,

5) *skatt som skall betalas på eget initiativ* skatter eller avgifter som den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten är skyldig att själv beräkna och betala till skatteuppbördsmyndigheten vid en betalningstidpunkt (*betalningsdag*) som anges i lag,

6) *skatterest* debiterad skatt som inte har betalats på förfallodagen,

7) *skatteåterbäring* skatt som skall återbetalas till den skattskyldige och på skatten beräknade räntor, och vid skattekvittning dessutom från en främmande stat till Finland överförd skatt eller förskott på skatt som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter.

3 §

Betalningsrörelse i fråga om skattemedel

Skatter uppbärs via skatteuppbördsmyndighetens konton i statens betalningsrörelsebanker på samma sätt som återbäringar och andra betalningar erläggs.

4 §

Skatter som skall uppbäras gemensamt

Av de skatter som nämns i lagen om beskattningsförfarande uppbärs statsskatt, kommunalskatt och kyrkoskatt samt försäkrades sjukförsäkringspremier gemensamt som en enda skatt för skatteåret.

5 §

Bokföring av skattemedel

Skatteuppbördsmyndigheten för bok över skattemedel i fråga om skatter som uppburits och återburits samt andra prestationer.

Bokföringen av skattemedel skall innehålla uppgifter om de skatter som uppburits och återburits samt om andra prestationer. Av bokföringen av skattemedel skall framgå de uppgifter som förutsatts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i förordningen om statsbudgeten (1243/1992) liksom de uppgifter som krävs för redovisningarna till skattetagarna.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

6 §

Myndigheter

Skatteverken är skatteuppbördsmyndigheter. Skattestyrelsen leder och övervakar skatteuppbörden.

2 kap.

Betalning av skatt

7 §

Betalningsställen

Skatter, avgifter, premier och andra prestationer enligt denna lag skall betalas in till en penninginrättning. Betalaren svarar för kostnaderna för betalningen. Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om de betalningsställen som tar emot inbetalningar utan att ta ut någon avgift för utgifterna för betalningen.

I fråga om betalning av skatter till en utsökningsmyndighet gäller vad som bestäms särskilt.

8 §

Betalningstid

Skatt som skall betalas på eget initiativ

skall betalas på den betalningsdag som bestäms enligt lag, förordning eller Skattestyrelsens beslut. Debiterad skatt skall betalas senast på den förfallodag för skatten som bestäms i samband med debiteringen.

9 §

Tidpunkt när betalning anses ha skett

Skatten anses vara betald till skatteuppbördsmyndigheten när

1) betalarens konto har debiterats med gireringen till statens konto,

2) betalaren får ett verifikat över inbetalningen på statens konto, eller

3) betalaren får ett verifikat från kassan vid det betalningsställe som tar emot skatteinbetalningar.

Skatt som betalas i utlandet anses vara betald på förfallodagen, om den har bokförts på skatteuppbördsmyndighetens konto senast en vecka efter förfallodagen. En skatteinbetalning som har bokförts på skatteuppbördsmyndighetens konto senare anses vara betald på bokföringsdagen, om inte den skattskyldige kan påvisa eller det på basis av handlingarna kan konstateras att betalningsdagen har infallit tidigare.

10 §

Betalning efter betalnings- eller förfallodagen

För skatt som betalats efter betalnings- eller förfallodagen skall dröjsmålpåföljder uträknas så som bestäms i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

Om dröjsmålpåföljderna för debiterad skatt inte har betalats i samband med betalningen av skatten, skall den del av skatten som på grund av dröjsmålpåföljderna fortfarande är obetald och de för denna del uträknade påföljderna av dröjsmål tas ut särskilt. Om dröjsmålpåföljderna för skatt som skall betalas på eget initiativ inte har betalats i samband med betalningen av skatten, skall påföljderna av dröjsmål tas ut särskilt.

11 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt

Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om uppbördstiderna och betalningstiderna eller förfallodagarna för skatt samt antalet uppbördsrater och grunderna för indelningen i rater, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som skall anmälas i samband med betalningen samt om det förfarande som skall iaktas vid anmälan och betalning.

3 kap.

Överföring av betalningar till skatteuppbördsmyndigheten

12 §

Överföringstidpunkt

Statens betalningsrörelsebanker skall överföra under dagen mottagna skattemedel till skatteuppbördsmyndighetens konto i enlighet med vad som överenskommits i avtalet om skötsel av statens betalningsrörelse.

Andra än i 1 mom. avsedda penninginrättningar skall dagligen överföra under dagen mottagna skattemedel till skatteuppbördsmyndighetens konto senast den vardag närmast efter betalningsdagen då penninginrättningen är öppen för allmänheten. Om penninginrättningen inte är öppen för allmänheten på betalningsdagen, skall medlen överföras senast den andra dagen efter betalningsdagen då penninginrättningen är öppen.

Övriga betalningsställen som tar emot skattemedel skall överföra mottagna skattemedel till skatteuppbördsmyndighetens konto vid en tidpunkt som anges genom förordning av finansministeriet.

13 §

Förfarande för överföring

Penninginrättningar och andra betalnings-

ställena som tar emot skattebetalningar skall lämna sådana uppgifter om de skattemedel de tagit emot och överfört till skatteuppbördsmyndighetens konto att betalningarna kan identifieras och gottskrivas den skattskyldige.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel och de uppgifter om betalningarna som skall ges i samband med överföringen.

14 §

Ersättning för översändande av uppgifter samt dröjsmålsränta

Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om den ersättning som betalas till penninginrättningarna för mottagande och översändande av uppgifter om skatter.

Om en penninginrättning försummar att överföra skattemedel till skatteuppbördsmyndighetens konto inom en fastställd tid, skall penninginrättningen för dröjsmålstiden betala en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

4 kap.

Användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt

15 §

Betalningsordning för debiterad skatt

De medel som uppburits eller drivits in hos den betalningsskyldige används till betalning av debiterad skatt i följande ordning:

- 1) betalningsuppskovsränta,
- 2) förseningsränta eller restavgift och dröjsmålsränta,
- 3) skattetillägg eller ränta som motsvarar dröjsmålsränta,
- 4) skatteförhöjning,
- 5) skatt,
- 6) ränta på kvarskatt eller debiterad samfundsränta.

Om skatten uppbärs i flera rater än en, används medlen i första hand till den första

förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den betalningsskyldige har avsett att betalningen skall gälla en annan rat.

Om det i någon annan lag som tillämpas på indrivning av skatter bestäms att en prestation skall användas på ett sätt som avviker från 1 mom., iakttas bestämmelserna i denna andra lag vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet. Andra än ovan i detta moment avsedda betalningar och andra prestationer som gäller samma skatt kan användas enligt 1 mom.

16 §

Betalningsordning för skatt som skall betalas på eget initiativ

En betalning används först till betalning av skatt som skall betalas på eget initiativ och därefter till betalning av skattetillägg. Om det av en prestation inte framgår vilken skatt som skall betalas på eget initiativ som har betalats eller om en betalning inte räcker till för betalning av det fulla beloppet av skatt som skall betalas på eget initiativ eller om det har betalats mer i skatt än vad som uppgivits, används betalningen i följande ordning:

- 1) skatt till flera skattetagare,
- 2) arbetsgivares socialskyddsavgift,
- 3) mervärdesskatt,
- 4) annan skatt till staten.

Skatt anses ha betalats på den skattskyldiges eget initiativ, om betalningen har erlagts senast dagen före den dag då beslutet om debitering av skatten fattas. En betalning som har erlagts den dag då beslutet om debitering fattas eller därefter anses som betalning av debiterad skatt.

17 §

Användning av ospecificerade betalningar

En ospecificerad betalning som är avsedd som betalning av skatt används i samma ordning som en skatteåterbäring som skall kvittas enligt 27 §. Förfarandet är detsamma om flera skatter eller skatterater drivs in hos den skattskyldige på samma gång.

18 §

Användning av influten skatt till betalning av skatt som debiteras på nytt

Har beskattning eller av skattemyndigheten utförd debitering återförvisats för verkställande av ny beskattning eller debitering eller hänskjutits till en annan skattemyndighet eller har beskattningskommunen ändrats används den influtna skatten till betalning av skatt som debiterats på grund av på nytt verkställd beskattning. Ränta skall inte betalas på den del av den influtna skatten som används till betalning av den nya skatten. Av de dröjsmålspåföljder som uppkommit på skatten används till betalning av den nya skatten endast den del som inte skulle ha tagits ut hos den betalningsskyldige om den upphävda skatten hade varit lika stor som den nya skatten.

Har en skattskyldig påförts statsskatt eller för en och samma inkomst kommunalskatt i två eller flera kommuner och bibehålls till följd av en ändring en annan skatt än den som den skattskyldige betalt eller för vars betalning förskott använts, betalas inte, i fråga om den skatt som skall återbäras, ränta på den del som används till betalning för den skatt som bibehållits.

Den influtna skatten används före skattekvittning till betalning av skatt som debiterats på nytt.

19 §

Användning av skatt som överförs till Finland från utlandet

Har skatt eller förskott på skatt överförts från en främmande stat till Finland och har skatten eller förskottet inte använts till avkortning av den skattskyldiges i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, skall de överförda medlen användas till betalning av den kvarskatt eller något annat belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning. På den del av skatten som svarar mot de överförda medlen uppbärs ingen i lagen om beskattningsförfarande avsedd ränta på kvarskatt eller samfundsränta

som skall betalas. Räntorna uppbärs inte heller vid senare betalning.

Skatt som överförts från utlandet används till betalning av kvarskatt före skattekvittning.

Den åtgärd som avses i 1 mom. utförs den dag då beskattningen slutförs. Om skatterna används till betalning av skatter som debiterats senare än året efter skatteåret, är dagen dock den sista dagen i månaden efter debiteringsmånaden.

20 §

Närmare föreskrifter om användning av betalningar eller andra prestationer

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter om hur en betalning eller ett annat belopp som räknas som inbetalning av skatt skall användas till betalning av den skattskyldiges skatt.

5 kap.

Återbäring av skatt

21 §

Betalning av skatteåterbäring

Skatteuppbördsmyndigheten skall betala ut skatteåterbäring till den som saken gäller omedelbart efter det att rätten till återbäring har avgjorts och åtgärder enligt 18 och 19 § samt skattekvittningar har genomförts.

Skatteåterbäringen skall betalas i euro på det bankkonto som den skattskyldige uppgett.

Har den skattskyldige för utbetalning av återbäring uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter som banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen. Om inget bankkonto har uppgetts, betalas återbäringen enligt det förfarande som Skattestyrelsen föreskriver.

En skatteåterbäring och räntan på den preskriberas inom fem år från ingången av året efter det år då beslutet om återbäring har fattats. Skatteuppbördsmyndigheten kan av särskilda skäl på begäran av den som saken gäller återbetala en preskriberad återbäring.

22 §

Räntesats vid betalning av återbäring

Skall ränta enligt lag betalas på skatteåterbäring räknas den, om inte något annat föreskrivs i respektive skattelag, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

23 §

Överföring av återbäring

Den skattskyldige kan inte på ett för skatteuppbördsmyndigheten bindande sätt överföra sin rätt till skatteåterbäring på någon annan.

24 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Tidpunkterna för betalning av återbäringar anges genom förordning av finansministeriet.

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter om förfarandet för återbäring och beräkning av återbäringsräntan.

6 kap.

Skattekvittning

25 §

Skattekvittning

Skatteuppbördsmyndigheten använder skatteåterbäringen till kvittning mot skatterest, om de förutsättningar för kvittning som anges i detta kapitel föreligger. Skattekvittning verkställs även för betalning av en sådan skatterest som mottagaren av återbäringen helt eller delvis ålagts att ansvara för.

26 §

Hinder för skattekvittning

Skattekvittning verkställs inte för betalning av preskriberad skatt.

För skattekvittning används inte

1) förskottskomplettering som har betalats för sent,

2) skatt som betalats av misstag,

3) skatteåterbäring som föranleds av befrielse från skatt,

4) skatteåterbäring då motsvarande medel har betalats som utdelning ur den skattskyldiges konkursbo,

5) skatteåterbäring eller del av skatteåterbäring som överförts till en främmande stat,

6) försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande som skall återbäras.

Konkurs för mottagaren av skatteåterbäring eller utmätning av skatteåterbäring hindrar inte att kvittning verkställs.

27 §

Kvittningsordning för skatterester

Utgörs skatteresten av flera olika skatter och förslår återbäringen inte för betalning av dem alla skall återbäringen användas till kvittning mot den skatt som preskriberas först.

Skatter som preskriberas under ett och samma år kvittas i följande ordning:

1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd samt sjukförsäkringslagen (364/1963),

2) arbetsgivares socialskyddsavgift,

3) fastighetsskatt,

4) övriga skatter till staten,

5) skogsvårdsavgift,

6) konjunkturdeposition.

Utländska skatter som drivs in i Finland med stöd av ett handräkningsavtal samt försummelseavgifter som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och som ålagts den uppgiftsskyldige kvittas sist.

28 §

Skattekvittningsdag

Skattekvittningsdagen är den dag då skatteuppbördsmyndigheten får kännedom om återbäringen. Då förskott som skall återbäras kvittas mot skatterest, är skattekvittningsdagen den dag då beskattningen har slutförts.

29 §

Räntor vid skattekvittning

Vid skattekvittning beräknas ränta på återbäringen samt dröjsmålspåföljder på skatterest till skattekvittningsdagen.

30 §

Meddelande om skattekvittning

Skatteuppbördsmyndigheten skall underrätta den skattskyldige om verkställd kvittning och, om återbäring till den som är ansvarig för skatten har använts till kvittning, också underrätta denne om kvittningen. Till kvittningsmeddelandet fogas anvisningar för sökande av ändring.

Om särskilda skäl kräver det skall den som saken gäller beredas tillfälle att lägga fram en utredning innan kvittning verkställs.

31 §

Meddelande till utmätningsmannen

Skatteuppbördsmyndigheten skall omedelbart underrätta utmätningsmannen om kvittning av skatterest som finns hos utmätningsmannen för indrivning.

32 §

Sökande av ändring i skattekvittning

Ett yrkande på rättelse av skattekvittning får framställas hos skatteuppbördsmyndigheten av den skattskyldige eller, om åter-

bäring till den som är ansvarig för skatten har använts till kvittning, även av den som är ansvarig för skatten, om denne anser att skattekvittningen är obefogad eller felaktig.

Om skattekvittningen konstateras vara obefogad eller felaktig, skall skatteuppbördsmyndigheten till den som saken gäller återbetala vad som kvittats till ett för högt belopp jämte föreskriven ränta.

En skattskyldig eller en i 1 mom. avsedd person som är ansvarig för skatt och som inte nöjer sig med skatteuppbördsmyndighetens beslut i ett ärende som gäller rättelse av skattekvittning, får söka ändring hos förvaltningsdomstolen.

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På sökande av ändring tillämpas 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

33 §

Närmare föreskrifter om skattekvittning

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter om förfarandet vid skattekvittning.

7 kap.

Indrivning av skatter

34 §

Indrivningsmetoder

Skatteuppbördsmyndigheten skall sända skatterester för indrivning i utsökningsväg. På utsökningen tillämpas då vad som bestäms om indrivning av skatter i utsökningsväg.

I fråga om skatterester kan den skatt- eller betalningsskyldige tillställas en betalningspåminnelse innan ärendet sänds för utsökning eller när utsökningsärendet inte längre är anhängigt.

I stället för eller utöver att sända ärendet för utsökning kan skatteuppbördsmyndigheten vidta specialindrivningsåtgärder enligt 35 § i sådana fall där uppkomsten av obetalda

belopp inte förutsätter utsökning eller där det annars krävs specialåtgärder.

35 §

Specialindrivningsåtgärder

Skatteuppbördsmyndigheten kan för att driva in skatt genom specialindrivningsåtgärder bland annat

1) klarlägga den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivningssättet,

2) vidta betalningsarrangemang,

3) ansöka om att den skattskyldige försätts i konkurs,

4) föra talan i konkurs, vid fusion, vid delning, vid exekutiv auktion på fastighet, vid offentlig stämning, i fråga om företags saneringsförfarande och skuldsanering för privatpersoner samt i andra jämförbara situationer,

5) inleda nödvändiga rättegångar,

6) vidta säkringsåtgärder,

7) begära och ge internationell handräckning i enlighet med vad som bestäms särskilt om det,

8) ge uppgifter om skatterester för publicering i enlighet med 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter (1346/1999).

Skatteuppbördsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta utsökningsmyndigheten om en specialindrivningsåtgärd som kan föranleda ändringar i indrivningen av skatt genom utsökning.

36 §

Samtycke till skuldsanering eller företagsanering i utlandet

När en skatteuppbördsmyndighet i Finland har begärt handräckning för indrivning av skatt i utlandet med stöd av ett internationellt avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden, med stöd av en rättsakt av Europeiska gemenskapen eller med stöd av någon annan författning, har skatteuppbördsmyndigheten utan hinder av andra bestämmelser rätt att ge sitt samtycke till ett skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande enligt bestämmelserna i den stat som

ger handräckning eller till ett frivilligt skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande, om förfarandena är tillämpliga på skatterna i den stat som ger handräckning.

37 §

Avstående från indrivningsåtgärder

Skatteuppbördsmyndigheten kan avstå från att påbörja indrivning av skatter eller avbryta indrivningen om den inte antas leda till något resultat. Indrivningen skall dock påbörjas eller avbruten indrivning fortsätta om den kan antas leda till resultat.

För konstaterande av indrivningsmöjligheterna skall skatteuppbördsmyndigheten utreda den skatt- eller betalningsskyldiges inkomster, förmögenhet och vistelseort samt andra omständigheter som påverkar indrivningen.

38 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatter

Skattestyrelsen kan vid behov meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder.

8 kap.

Ansvar för skatter

39 §

Ansvarsskyldig

För skatter som uppbärs hos en skatt- eller betalningsskyldig med stöd av denna lag skall följande personer ansvara som för egen skatt:

1) en bolagsman i ett öppet bolag,

2) en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,

3) en delägare i ett dödsbo,

4) en delägare i en samfällid förmån till den del som motsvarar delägarens andel.

Ett konkursbo svarar för den fastighetsskatt som för åren efter det år då konkursen inleddes påförts en fastighet som hör till konkursboets tillgångar.

Om en fastighet har skaffats för ett bolags eller något annat, ännu inte bildat samfunds

räkning, ansvarar bolaget eller samfundet för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i registret.

Ett aktiebolag eller andelslag ansvarar som för egen skatt för skatter vilka för verksamhet som bedrivits före registreringen har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning.

Ansvarsbestämmelserna i 1—4 mom. tillämpas om inte något annat föreskrivs om ansvar på något annat ställe i skattelagstiftningen.

40 §

Åläggande av ansvar

Skatt skall påföras den skatt- eller betalningsskyldige och dem som ansvarar för skatten solidariskt. De ansvariga skall antecknas i skattemyndighetens skatte- eller debiteringsbeslut eller på debetsedeln eller inbetalningskortet.

Har en i 1 mom. avsedd anteckning om ansvaret inte gjorts, skall skattemyndigheten ge den som skall åläggas ansvaret tillfälle att bli hörd och fatta ett särskilt beslut om att denne skall åläggas ansvaret för betalningen av skatt solidariskt med den skatt- eller betalningsskyldige.

Om det i någon annan skattelag finns bestämmelser som avviker från 1 och 2 mom., skall denna andra lag tillämpas.

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid åläggande av ansvar.

41 §

Sökande av ändring i åläggande av ansvar

I fråga om rättelse av åläggande av ansvar och sökande av ändring gäller vad som föreskrivs om rättelse och sökande av ändring i fråga om beskattning. I beslut om åläggande av ansvar enligt 40 § 2 mom. får ändring dock alltid sökas hos förvaltningsdomstolen inom 60 dagar från delfåendet av beslutet. När ändring söks för skattetagarens räkning är tiden dock 30 dagar från det beslutet fattades.

9 kap.

Internationell överföring av skattemedel

42 §

Befogenheter

Skattestyrelsen eller den skatteuppbördsmyndighet som Skattestyrelsen förordnat kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt uppbärs i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*).

Skattestyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

43 §

Skattemedel som överförs

Skattemedel kan överföras till en främmande stat i följande fall eller överföringen kan gälla följande rater:

1) medel som influtit som förskottsinnhållningar med stöd av lagen om förskotts-uppbörd,

2) förskottsåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och det i 76 § i samma lag avsedda belopp som skall återbäras till följd av ändrad beskattning,

3) återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978),

4) beloppet av skatten i sådana fall då inkomst inte beskattas i Finland i enlighet med ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

44 §

Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalningen

Om återbäring enligt lagen om förskotts-uppbörd, lagen om beskattningsförfarande eller lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet

uppenbart föranleds av tillämpningen av en uppbördsöverenskommelse eller ett skatteavtal, skall myndigheten i den främmande staten underrättas om återbäringen, och utbetalningen skjutas upp enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

Om inkomst inte beskattas i Finland i enlighet med ett skatteavtal, skall återbäringen uppskjutas enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

45 §

Villkor för överföring av skattemedel

Ett villkor för överföring av medel är att de medel som skall överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Medel som influtit i form av förskottsinnehållningar kan på begäran av en myndighet i en annan avtalsslutande stat överföras utan att invänta att beskattningen slutförs så som avses i 49 § i lagen om beskattningsförfarande, om det är uppenbart att de villkor för överföring av medel som anges i en uppbördsöverenskommelse och ett skatteavtal är uppfyllda och förskottsinnehållningarna skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

Om de villkor som anges i 1 mom. är uppfyllda, skall förskottsåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och det i 76 § i samma lag avsedda belopp som skall återbäras till följd av ändrad beskattning samt återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet på begäran av en myndighet i en främmande stat överföras till myndigheten i fråga.

46 §

Återbäring av skatt som överförts till Finland

Skatt eller förskott på skatt som överförts till Finland från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skatt-

skyldiges skatter eller till skattekvittning enligt denna lag skall återbäras till den skattskyldige.

10 kap.

Särskilda bestämmelser

47 §

Minsta belopp som uppbärs och återbärs

Om det belopp som skall uppbäras eller indrivnas är mindre än 10 euro, uppbärs eller indrivs det inte. Om uppbörden av ett belopp som understiger 17 euro skulle kräva att en särskild debetsedel eller ett inbetalningskort sänds till den betalningsskyldige, uppbärs beloppet inte.

Har det på grund av en myndighets eller betalningsskyldigs eller någon annan sakägares räknefel eller annat misstag eller av någon annan orsak uppburits mindre skatt eller återburits mer än vad som borde ha uppburits eller återburits och är skillnaden mindre än det belopp som anges i 1 mom. skall det inte drivas in. Åtgärder för indrivning kan dock vidtas, om samma betalningsskyldiges felbetalningar är många eller om det annars finns något särskilt skäl till indrivning.

Det minsta belopp som återbärs är 5 euro.

48 §

Obefogad prestation

Återbäring av obefogade prestationer söks hos den skatteuppbördsmyndighet som förordnats av Skattestyrelsen. Prestationer som skatteuppbördsmyndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan. Prestationer under 5 euro återbärs inte.

49 §

Fatalietider

Om förfallodagen eller betalningsdagen för skatt eller betalningsdagen för skatteåterbäringar är en helgdag, första maj eller en helgfri lördag, får den rat som skall betalas eller återbäras erläggas första vardagen därefter. Detsamma gäller om förfallodagen eller

den sista betalningsdagen är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i författningssamlingen.

50 §

Delgivning

Beslut som skattemyndigheten fattat med stöd av denna lag skall delges parterna genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003) eller genom bevislig elek-

tronisk delgivning enligt 18 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

51 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 15 augusti 2005.

Genom denna lag upphävs lagen av den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978) jämte ändringar.

Nådendal den 5 augusti 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 610

L a g

om ändring av 36 § i lagen om påförande av accis

Given i Nådendal den 5 augusti 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994) 36 § 2 mom.,
 sådant det lyder i lag 392/2000, som följer:

36 §

Penninginrättningarna skall dagligen betala
 in under dagen mottagna skattemedel på
 tullverkets konto senast den vardag närmast
 efter betalningsdagen då penninginrättningen
 är öppen för allmänheten. Om skattemedlen
 inte har betalats in på tullverkets konto på det
 sätt som bestäms i 13 a 1 mom. i lagen om

statsbudgeten (423/1988), skall penninginrätt-
 ningen betala dröjsmålsränta i enlighet med
 bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd
 (609/2005).

Denna lag träder i kraft den 15 augusti
 2005.

Nådendal den 5 augusti 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 611

L a g**om ändring av fordonsskattelagen**

Given i Nådendal den 5 augusti 2005

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fordonsskattelagen av den 30 december 2003 (1281/2003) 64 §,
ändras 52 § 1 mom. och 62 § 1 mom. samt
fogas till 62 § ett nytt 3 mom. som följer:

52 §

*Ränta som skall betalas med anledning av
 ändringssökande*

Om skatt med anledning av ändringssökande eller rättelse har avlyfts eller sänkts, skall till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från skattebetalningsdagen enligt vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd (609/2005).

biteras är 10 euro med undantag för det högre fordonsskattebelopp som debiteras enligt 20 § i denna lag. Skatt återbärs, om det belopp som skall återbäras är fem euro eller mer. En återbäring på mindre än fem euro kan överföras för att gottskrivas vid följande debitering.

— — — — —
 På debitering, uppbörd och återbäring av fordonsskatt tillämpas inte 47 § i lagen om skatteuppbörd.

62 §

*Minsta belopp som uppbärs, debiteras och
 återbärs*

Det minsta fordonsskattebeloppet som de-

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 15 augusti 2005.

Nådendal den 5 augusti 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Nr 612

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om ordningsbotsföreläggelser

Given i Helsingfors den 29 juli 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i förordningen av den 21 maj 1999 om ordningsbotsföreläggelser (610/1999) 2 §, sådan den lyder i förordning 1038/2001, samt *fogas* till förordningen en ny 13 d § som följer:

2 §

Ordningsbotens storlek

Ordningsboten är 10, 20, 35, 50, 60, 70, 85, 100 eller 115 euro, enligt vad som bestäms nedan.

13 d §

Föreläggelser som gäller sjötrafik

För brott mot sjötrafiklagen (463/1996), sjötrafikförordningen (124/1997) eller förordningen om båttrafik (152/1969) kan föreläggas ordningsbot som följer:

1) den som framför en farkost kan föreläggas en ordningsbot på 35 euro för ett annat än i 2 punkten avsett brott mot i 5 § 2 mom. i sjötrafiklagen avsedda påbud, förbud och begränsningar som sjötrafikmärken eller ljussignaler anger,

2) den som framför en farkost kan föreläggas en ordningsbot på 60 euro för överskridande av den högsta tillåtna hastigheten med maximalt den högsta tillåtna hastigheten,

3) för framförande av en farkost utan de dokument som enligt 13 § i sjötrafiklagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den skall medföras när farkosten är i användning eller försummelse att inom utsatt tid visa upp dessa dokument kan föreläggas en ordningsbot på 20 euro,

4) för framförande av en farkost i strid med regionala förbud eller begränsningar som meddelats med stöd av 15 § i sjötrafiklagen kan föreläggas en ordningsbot på 35 euro,

5) den som äger en motorbåt som avses i 7 § i förordningen om båttrafik kan föreläggas en ordningsbot på 35 euro för försummelse att enligt förordningens 7 a § registrera motorbåten innan den tas i bruk eller försummelse att inom utsatt tid till registret göra en sådan

ändringsanmälan som avses i förordningens 10 §,

6) den som äger en motorbåt kan föreläggas en ordningsbot på 35 euro för försummelse att förse den registrerade motorbåten med det igenkänningstecken som anges i registreringsbeviset så som bestäms i 11 § i förordningen om båttrafik,

7) för framförande av en farkost som saknar sådan utrustning som avses i 2 § 1 mom. 2—4 punkten i sjötrafikförordningen kan föreläggas en ordningsbot på 35 euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2005.

Helsingfors den 29 juli 2005

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Lagstiftningsråd *Lena Andersson*

Nr 613

Statsrådets förordning

om ändring av 1 och 7 § i förordningen om dagsbotens belopp

Given i Helsingfors den 29 juli 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *upphävs* i förordningen av den 21 maj 1999 om dagsbotens belopp (609/1999) 1 § 2 mom. 5 punkten, *ändras* 1 § 1 mom. samt *fogas* till 7 §, sådan den lyder i förordning 1037/2001, ett nytt 2 mom. som följer:

1 §

Genomsnittlig månadsinkomst

Den bötfälldes genomsnittliga månadsinkomst beräknas på nettoförvärvsinkomsten och nettokapitalinkomsten. Till den genomsnittliga månadsinkomsten hänförs dessutom dividendinkomster som är skattefria enligt 33 a—33 c § i inkomstskattelagen (1535/1992) och annan skattefri inkomst som avses i 33 d § i nämnda lag.

7 §

Minsta totalbeloppet av böter

Det minsta totalbeloppet av böter som döms ut för överskridande av högsta tillåtna hastighet enligt sjötrafiklagen (463/1996) eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av sjötrafiklagen är för den som framför en farkost 60 euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2005.

Helsingfors den 29 juli 2005

Justitieminister *Johannes Koskinen*Lagstiftningsråd *Lena Andersson*

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 609—613, 2 ark